

og staaer i Collegialtidenden, men Rescriptet selv kjendes ikke uden ved Bl. af 24de April 1844, hvilken dog ikke har anført Rescriptets Datum, og det forekommer mig, at det vilde være ganske overeensstemmende med hvad der pleier at skee, at Placaten nævnes, som kundgør Rescriptet. Det er iøvrigt saa ligegyldigt, at, dersom ikke Comiteen vil optage det, skal jeg ikke derom gjøre noget Amendement.

Hvad § 2 angaaer, saa er det vel ikke muligt, at Nogen kan lade sig narre ved at Collecteurerne skulde benytte sig af Litteralierne, efterat Lotteriet var ophævet, og ialtsald, dersom der virkelig skulde være Nogen, der vilde begaae saadan Svig, vilde han kunne begaae den alligevel, uagtet en saadan Bestemmelse kom ud som den, der staaer i § 2; thi den Straf, at bøde nogle Dalere om Dagen, er Intet imod den Straf, han ellers maatte komme til at lide for det Falsum, han derved begik, og det er navnlig i Forhold til Almueenheden ligegyldigt, om han besad Fuldmagt eller ikke; thi det er ikke i Kraft af Fuldmagten, at man modtager Lotterisedlen. Skulde Nogen være saa lidet underrettet om de almindelige Foranstaltninger, at han i Kraft af denne modtog Lotterisedlen af Collecteuren? Det, der var vigtigere, var, at Skildtet blev nedtaget, forsaavidt der var et Skildt. Iøvrigt kan naturligtviis Ingen ssee Uret derved, at Mulcten er høi, naar det staaer i Vedkommendes Magt at opfylde det, der er befaleet, men den høie Mulct giver Sagen et Udseende, som om det var Noget, der var lagt særdeles Vægt paa, at Fuldmagten blev leveret tilbage tilligemed Litteralierne, og det kan lede Nogen til at troe, at, naar denne Tilbageleveren ikke havde fundet Sted, kunde der hvile noget Slags Ansvar paa Staten, hvilket dog paa ingen Maade kan antages. — Iøvrigt vil den hele Bestemmelse dog ikke føre til nogen væbligkelig Tilbagelevering, dersom Mulcten først skal dicteres ved Domstolene, og der ikke er foreskrevet noget Andet desangaaende, thi da løber Mulcten først fra den Tid, at Dommen er affagt, idetmindste efter hvad der er vedtaget i Praxis. Det forekommer mig i det Hele blot en administrativ Sag, at faae disse Gjenstande tilbage, og at der ikke behøvedes at optages Noget

derom i Loven; men der er Noget, jeg anseer for skadeligere, og det er, at Mulcten ansættes saa høit. Nogen praktisk Skade gjør den iøvrigt dog ikke, thi, i det Tilfælde, hvor en Collecteur ikke kan finde sin Fuldmagt, eller nogen af de hidrørende Litteralier ikke ere at finde, vil han dog i dette Tilfælde vel ei kunne belægges med Mulct, hvilken ellers saa vilde komme til at løbe i det Uendelige. Med Hensyn dertil anseer jeg dog Paragraphen for saa uskadelig, at jeg, hvis der ikke fra nogen anden Side ønskes Ændring deri, ikke skal gjøre noget Ændringsforslag.

Hvad derimod § 5 angaaer, kan jeg virkelig ikke antage, at det er correct, naar det hedder, at alt Bæddes og Lottospil skal fremdeles være forbudt, thi der eksisterer ikke noget Andet i Loven, der hedder Bæddespil, end det Bæddespil, som foregaaer ved Tallyotteriets Trækning, og i det Væblig, Tallyotteriet er ophævet, saa kan denne Benævnelse ikke bestaae mere. Ligesom Forseelsen er beskrevet som Bæddespil paa Tallyotteriets Trækning, saaledes er Loven begrundet ved det Indgreb, man gjør i det privilegerede Lotteri, og altsaa er denne Placat af 5te October 1774 og dens Fornyelse eller Indskræmpelse i Placaten af 13de December 1793 ophævet i det Væblig, Tallyotteriet er ophævet. Hvis man finder det nødvendigt, allerede nu, for at forbyde privat Lotteri, at bestemme nogen anden Straf for privat Lotteri end den, som kan følge af den almindelige Lov om Hazardspil, navnlig Placaten af 6te October 1753, saa behøves derom en udtrykkelig Lovbestemmelse. Jeg vil gjerne tilstaae, at, dersom Nogen vilde i det Store oprette Lotterier, vilde der være Grund til at formene ham det ved en strengere Straffelov, men det kan ikke anses indbefattet under de hidtilværende Love; det maatte ssee ved en ny Lovbestemmelse. Jeg troer altsaa, at der kan behøves en Ændring i den sidste Deel af § 5.

Krabbe: Det vilde vistnok være ønskeligt, dersom Ophævelsen af Tallyotteriet kunde indtræde enten strax eller idetmindste ved Udløbet af indværende Aar; thi Spillelysten vil naturligtviis tiltage i den kortere eller længere Tid, Udgangen til at benytte Lotteriet, staaer aaben. Kun den Betragtning, at det kunde være be-